

ΣΤΙΣ ΑΠΑΤΗΤΕΣ ΖΟΥΓΚΛΕΣ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΦΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τι έπεισάνταν είς ἔξερεντακτική; Ή τεράστιες ἀνάκαρδοις τῆς Βραχίλιτσας; Ο «έσκαιλιός πύθων» που ἔχει μῆκος 12 μέτρων. Οι ψηγενεῖ τοῦ προϊστερικοῦ διενοσόκυρου. Το μυστηριώδες φειδί με τὰ κέρατα. Η εύγνωμουσση καὶ η ἀφειστική τῶν φειδιών πρέπει τεντούχως. Οπουδήποτε στο Aisawes, κτλ. κτλ.

ΡΟ δύλιγον καιρῷ, ὁ γνωστότατος ἐξερευνητής τῶν Ἀμαζονῶν ποταμοῦ Φίδεος ὅπερ τε Γεράσιμος κακὸς ἔπειτα μὲν μέρα ἔναν παραπόταμο τῶν Ἀμαζονίον — σημειώσθε ὅτι ὁ παραπόταμος τῶν τεραποτίων μάντος ποταμοῖς μὲν μεγάλοις δύον μεγαλεῖται ποταμοὶ τῆς Εὐόπης· ὁ Βούλγας, ὁ Σηρωνάνας, καὶ πλ. — Ἐνώπιος τῇ βάροσι του να τινάξεται τοσού δινατά, ώστε παρ' δύλιγον να τοπιάρη. Ἀρχοις να κυττάρη δεξιά καὶ ἀριστερά, κακὼς καὶ μέσα στὸ νερό, για ν' ἀνακαλύψῃ τὴν αἴτια, ποτὲ εὔχε προκαλέσει αὐτὸν τὸ δυνατὸ τράγαντα.

Μὲ τρόμο του, είδε τότε κάτω ἀπὸ τὰ νερά
Ἱνα τεράστιο φεῦδι, κατατλητικοῦ μάζων, τὸ ὅποιο ἀπομακρυνόταν
ὑ-λοταχῶς μὲ διαφορές μακροβούτε! ...

Τό γειδί αὐτό, δύος ἀπέλειθη ὡς καὶ ντέ Πρωάτ, ἀνήκε στὸ εἰδος τῶν λεγομένων Ἀναντούσ. Τὸ μῆρος του ἦταν δύο μέτρα μεγαλειώδει ἀπό τὸ μῆρος τῆς βάσικας τοῦ ἔξερινητοῦ, ή ὅτια ἔφτανε τὰ 7 μέτρα και 20 ἑξαποτά τοῦ μέτρου.

“Αν κι’ ο δικός σας Φρίτς Ούτ ντε Γκράμπεθ θεωρείται ένας από τους πιο υπέποντους επιστήμονας της ‘Αυτοψικής’, διότι σύντομα έλαγχοι τών πιστεψών, δην κατόπιν τους έγιναν λόγο για τις διαποτέμες των φεδινών αυτών. Κ’ αιτόν, γιατί όλοι οι ζωολόγοι συνέφεραν στα δύο το μεγαλείπερο μάρκο των φεδινών «Αναντόνια» είναι δέ μέτρων.

Τελεταία θάωσις, μιά άποστολή, ή όποια έπεστρεψε από μια πολύτιμη περιπλάνηση στο έσω έπειτα από της Βραζιλίας, που μένει ακόμη ανεξεργάνητο, έφερε μαζί της ένα γειδί μαρών 7 1/2 μέτρων. Η άποστολή βεβαίως έπασχε διτί-
πως ζευξαρθρωτού από άρκετούς ι-
θαγενεῖς—οι κάτοικοι της περιφέ-
ρειας έτειναν είχαν δῆ φειδία με-
γαλείτερα απ' αντό.

Βασιεύενο, στήν ανάμυσθητή τη πειά ανάθη πάτερει, οι ζωνόγοι, αναγάστηκαν υπ' ἀρχίστην νέες προσεχτικώτερες ἔρευνες και νύ πιστέψουν στὸ τέλος της ἀφήγησις τῶν ιδιαγγενῶν τῆς Βοραίλας, καθὼς ἐπίσης και τὶς ἀφηγήσεις τῶν ιδιαγγενῶν τῆς Μπούνων και τῆς Μαλαίας.

Οι τελευταίοι βεβαιώνουν ότι ο «Βασιλικός Πύργος», πού θεωρείται ώς τό μεγαλείτερο άπό δόλαια φειδίων της γης καί γιαύ τό δόπιο ώς τώρα πιστεύοντάς διτέχει μάκριος έννεα μέτρων, έχει πραγ-

2015-06-11

χνιο της!..
Ο Φράνκ, χάρις στις περιποιήσεις τής "Ελσυ, έγινε καλά και βρισκόταν πειά σε άναρρωσι, δταν μια μέρα ήρθε η σειρά τής φρονισμένης νοσοκόμωσης νά πέση στό κρεβάτι. Μιά άσεληνη ήγη περιποιήστηκε στήν άρρωστεια της. Έπι έζουμαδές άλοκληρες ή νέα χαροπάλευε. Κι' δταν τέλος μιά ιέρα, σηκώθηκε άπο τό κρεβάτι τού πάνου, και κυττάχθηκε στον καθρέφτη, τρόπους γ' άναγνωριση τόν έσαυτό της! Τόσο είχε άδυνατεί, και τόσο είχε κοταβληθή. Αλλά τά νειάτα άναλαμβάνουν γρήγορα...

Χαρούμενη, ή "Ελσυ βοήθησε τις προετοιμασίες του γάμου και ήταν μια ένδομαρά τώρα, που η Μύρα κι ο Φρανκ Μόρισον είχαν μανταρήσει για τό μακρονό γαμήλιο ταξείδι τους στα γραφικά τριγύρω νησιά. Μετά τήν έπιστροφή του ό Φράνκ θ' αναλάμβανε πειά τά νέα καθήκοντα του ώς Διευθυντής και μονάχα τότε θ' δαναγρώθει από Κ. Χάροβη για την Αγγλία. Στό διάστημα αύτό, ή "Ελσυ είχε ζητήσει την άσεια νά φύγη για έναν αναρρώματο ταξείδι. Προτιμούσε νά μη βρίσκεται έκει, δια το θά επέστρεψε τό ζεῦγος...

"Η καμπάνα για τὸ θέτειν σῆμανε ἀπόνω στὸ πλοῖο.
"Η Ἐλου σηκώθηκε ἀργά ἀπὸ τὴ θέσιν τῆς καὶ κατέβηκε στὸν καμπάνα, της γιαν' ἀλλάξει φόρεμα για τὸ τραπέζι. Καὶ τὸ βῆμα της ἤταν χαρούμενο, ἐλαφρό. "Οχι! Δὲν μετάνοιωνε για τὴ θυσία της! Μ' ὅλη τὴν καρδιὰ της είχε ἀνταπόδωσε στὴ φίλη της, τὸ καλὸ ποὺ τὴς είχε κάνει ὅταν φωτιὴ καὶ δυστυχισμένη, βροῦθηκε διλούνγονται κι ἀποποτέμνεται σπὸν κάρσον.

"Α! 'Η "Ελσυ δέν φγάπτησε... ποτὲ δέν θ' φγαπούμαε!

δεκα μέτρα. Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ διάφορες ζωολογικές ἀποστολές, ποὺ ἐστάλησαν στὰ διάφορα μέρη, γάχνουν νὰ ρυθμύσουν κι' ἔναν «Βισ-
τικόν Πέθωνα», για νὰ τὸν φέρουν στὴν Εὐρώπη.

Αλλά έκεινο ποὺ σκυαλιδίζει απαρή περισσότερο τοὺς ζωδόγους, ίνε τὸ φεδινὸν «Αναστόντα» τῆς Βραζίλης. Στὴν Ἀγγέλη, μάλιστα, ιστάεται μᾶλιστα πάστοιλ, ή δοτα, ἐμφανισθεῖται μὲ διὰ τὰ πανωτηταὶ ἑψόδια, θὰ ἐξεργεῖται τὶς λόγιες τῆς χερσονήσου τῆς Μαΐας, για νὰ βρήται μεγάλωσε φεδινὸν ποὺ τὸν κύριον, τὸ δόπιο—όπος φαντάζονται ὡς ἐπαγγελμάτες—θὰ μοιάζῃ ποὺ μὲ τὰ παραποτάμια φημι.

παρούσας οι επικρίτες της πόλης ήταν σε τα προηγούμενα χρόνια.
Κι' έπειδή ο λόγος περί πρωτοφύλακών θύμιων, η μάστιση έλεγχε,
ότι είναι δινατός μας στις ανεξέργευτες σόδες της Μαλιάς,
να φρέση κανέναν αὐτόν, λόγω γύρων κανένας Δεινοσαύρος. Άλλη απο-
κλίσια είναι, άλλωστε, νά έχῃ ανεπτυγμένα τα πόδια τους κανένα από τά-
νη των πεδίων «Ανακόπα» απότο θα μη είναι πανομοιότερο τον Δεινο-
σαύρον. Η ένδειξης δε αύτη διέπειται στο ότι, τούτο ή Πόδιον, δούκα
ο Βούας, έχουν πάδια, τα ίππουν άμας είνε τούτο μεράρι — μικροσκοπικά,
άν τα σημγρικά κανενας να το μερέχεις τών πετιδίων — μόντες
τών φωνητών ουας μαζί με σπηλιούντα. «Αρχιδός δε κι» ήταν τών με-
χρών αυτών ποδιών, οι οποίοι συγχρέαντον διτί ο Βούας κι ο Πό-
διονες είνε άπογονοι των Δεινοσαύρων, ποι σιγά-σιγά έζησανάθησαν,
με την παρούση των αίσθοντων.

Σημειώστε δια ότι ή ανακάλυψε και προπαντός η αλγιαλοσία, ένος φειδιού «Αναλόντα», δὲν είναι καθόλου τέλεολο πράγμα ...

Πρό καιρού, μιά απόστολή παδεύτηκε έναν όμοληρον μήνα, γρυζόντας στις άτεμές της ανθεγγίνητες έπτασις του γεμάτους τοῦ Ἀιαζονίου, διο τὸν ἀνακαλύψαρην έναν «Ἀναζότα». Ήστερα μάτι τον ανακαλύψει τον, χρειαστήκαν τρίατα ἄνδρες για να ἐπετεμθῇ η σύλληψή του. Επειδὴ ἀτά, ἀναγκάστηκαν νὰ καταπέσουν ένα πολὺ μεγάλο ἀπαλέον κλούβι, για νὰ τον μεταφέρουν μὲ τρομερές δρσοσήλες καὶ ἵπτεμανθρώπους κοτούς ἔχω από την λόγην. Γιατὶ δεν πρέπει νὰ ξενώνται ὅτι τὰ μεγάλα φείδια — δηποτὲ ὁ Βώα, ο Πόσθιος καὶ ο Ἀναζότας — ἔχουν μικρή έννοια ἀκαντότητος.

Ο Φρίτς Ούντε νέος Γραμμέτ δηγύεται ένα περισσό περιστατικό, που είδε ό, Ιδιοζ. Πούλες γραές τού συνεβή να δη στα περί τών ποικιλον της Βουλγαρίας μή ἐπάνω σε δένδρα, κέρατα θύμησον ζαργαδιού. Το πρόγμα τού κινητό την πεφίγεια, γιατί κανένας ζωολόγος και κανωνικής ή παραδίδοτης θαραγενόν δὲν άναψερει ότι υπάρχουν ζαργάδια, που έχουν την ιανότητα να σφραγίλουν στά δένδρα. "Αν και σπανδαίσμενος διωτ δὲν υπονοει μή άποθεωθει από την ζαργαδιανή πεφίγεια.

πειθέργεια, γιατί κανένας ζωγόρχος και κακώς απήγγησε ότι ταυδώστας τών ιδιαγενών δὲν ανηφέρει στις πάταγους ζωράκια, που έχουν την ικανότητα να σπαραγμούν στο πέντα. Αυτοί και σκανδαλίσουσες διώροι, δέν μπορούσε να αποκενθάνῃ από την βάρκα του — επλες μέσα στο πόταμο — ήσαν στις άπορες περιστάσεις, γιατί να έξαρθρωται ήταν από την φυλή όχη μιας λογιών, ούτε απέλινος λαυρίου ήταν φειδιών, από το οποίο τους άπονταν έγγαρνα δυό κέφατα, δικαίωμα μέν τα τινά προστοκών θηριών. Από το θέαμα των έκανε να ξαφνιαστή. Άλλα ξαφνιαστήρες προσέσθερο, όταν είδε τον απέλινο έκεινον λαυρίο να γινεται μέστο τα κλαδιά ένδινδρου, μη μπλέξει τά κέφατα ανάπτεια σε δύο στεγεία κλαδιά, δίζεις ώντας τά κέφατα απίτη τη φράσα.. Τα συνέθενται; .. Ήταν άπλονστατα ἔνα τεραστίο φειδιό «Ανταντόνα», τό άποτο είλει ταυδώσθισει και κινεύεται όπου ούτε θύλινό ζωράκι. Λέν είλει διώνας κατορθώστε να καταβροχήση και τα κέφατα τον θύμιατος του, τα άποτα τον είλαν σκαλιώσατε στο λαυρί. Κ' έπειδή, φυσικά, δέν είλει χέρια για νά τα τραβήξη, επενοήστε για άπαλλαχθή τα κλάδια τον παραρεζόντο τρόπο, χρησιμοποιήστε για άπαλλαχθή τα κλάδια τον παραρεζόντο τρόπο, χρησιμοποιήστε για άπαλλαχθή τα κλάδια τον παραρεζόντο τρόπο, ..

Παρ' αλλή την απέτρεψε καί τὸν φόβο, ποὺ πρωκάει λί γένει καὶ ή ἐπάρ τῶν ἔφεστον, καθὼς καὶ τὸ δηλήτηρο μερικῶν ἀτ' αὐτά, τὰ φείδα εἰνεὶ πολὺ λιγυτερού κακοτοιά ἀτ' δι', γενναῖ νομίζεται.

Οὐ Ἰνδοῖς Πίθων εἰνεὶ θρεύοις, πεθήνοις καὶ πολὺ...αἰσθηματικός. Υπάρχουν ἐπίστης φείδα, ποὺ δυτανεῖ τοις περιπτώθη ἡ τὰ καλομεταξειριθή, αἰσθένοντα τὴν ἀπόνησιν αἴσθησιν εὐγνωμονῶντα (καὶ οὐδὲ Αἰσθαντος βεβαιώνει τὸ ἀντίθετο). Σὲ πολλὰ μέρη, τὰ τείδια μένοντα στάσπιτας δέ καποκύδα ζῶα, καὶ η πίστης των γιὰ τὸν κύριο των παρομοιαζεται μὲ τὴν πίστη τοῦ σκυλιοῦ.